

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת כי תשא - פורים
שנת תשפ"ה

גליון
צ"ט

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

א גוט ווארט

האבן א באשעפער! מען דארף פון גארנישט מורא האבן!

די אייגענע מחשבות איז א גוטע דערמאנונג

איך וויל בעטן און מחזק זיין אלע מלמדים, לערערנס, די וואס זענען מיט די קינדער ביים עסן, די סעקרעטערס וואס ארבעטן אין אפיס, און אלע וואס דרייען זיך נעבן די קינדער, עטץ זאלטס וויסן: דו קענסט און דו ביסט מחויב אריינצולייגן אין די קינדער א ליבשאפט צום אייבערשטן, א ליבשאפט צו מצות, און א זיכערקייט אין זיך אליין.

ווען דו גייסט דורך א קינד, געב אים א גוט ווארט; אנטשטאט טראכטן: 'דער קינד דארף מיך? יא? דער קינד דארף מיך נישט?' - געב אים א גוט ווארט! זאג נאכאמאל פאר די קינדער: **"דער אייבערשטער האט דיך ליב"**, "דיינע מצות זענען זייער שיין!"

זייער אסאך לערערנס האבן אן איינרעדעניש (אין אמעריקע רופט מען עס 'א קאמפלעקס') פון טראכטן ביי זיך שטילערהייט: 'בין איך א גוטע לערערין? בין איך נישט קיין גוטע לערערין? מען דארף מיך פאר א לערערין? אדער עכט דארף מען מיך נישט, נאר מען ווייסט נישט ווי אזוי מיך אפצוזאגן, ווייל מען וויל מיך נישט וויי טון...' אזוי דרייט זיך די קאפ מיט אזעלכע סארט מחשבות; דאס איז זייער א גוטע זאך פאר א לערערין, ווייל אזוי קען מען זיך מאכן א 'קל וחמר' - דאך איך גרואוקסענע מענטש, וואס מען האט מיך שוין ערוועלט צו זיין א מחנכת, איז פיל מיט די סארט מחשבות, וואס זאל שוין דאס קליין קינד טראכטן? זי טראכט זיכער מער די סארט מחשבות, מען דארף

תוספות פֿרעגט (שם, דבור המתחיל שאף הו הוי באותו הנס), וואס הייסט אז די פרויען האבן 'אויך' צוגעהאלפן צו דעם נס? דער 'עיקר' נס איז דאך געשען נאר דורך א פרוי, דורך אסתר המלכה!

ענטפערט תוספות, מען רעדט דא ווער איז געווען אין די 'גזירה' צו ווערן אויסגעהרג'עט, אויף דעם זאגט די גמרא אז די גזירה פון ה'מן איז אויך געווען אויף די פרויען, אזוי ווי עס שטייט (אסתר ג יג): **"להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים"**, ה'מן האט יעדן איינעם געוואלט אויס'הרג'ענען, און דעריבער דארפן די פרויען אויך הערן מגילה ליינען.

אבער מען רעדט נישט ווי אזוי דער 'נס' איז געשען, ווייל דאס איז זיכער אז די גאנצע נס געשען דורך אסתר המלכה! לאמיר אבער זען ווי אזוי האט אסתר המלכה מצליח געווען צו צערייסן די גזירה; די הייליגע חכמים זאגן (אסתר רבה, פרק ט, סימן ט) אסתר המלכה האט געשיקט א שליחות איבערצוגעבן פאר מרדכי הצדיק ער זאל צוזאמנעמען די קינדער און בעטן מיט זיי דעם אייבערשטן, און מרדכי הצדיק האט אזוי געטון, ער האט צוזאמגענומען צוויי און צוואנציג טויזנט קינדער, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן מיט זיי און אזוי האט מען צערייסן די גזירה.

זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון זיין א מלמד און א לערערין און אריינלייגן אין קינדער 'תפלה'; זיי זאלן אלעס בעטן פונעם אייבערשטן, און 'אמונה'; זיי זאלן וויסן אז דער אייבערשטער איז דא און אלעס איז דער אייבערשטער, און יעדעס מאל וואס מען הערט א שרעקעדיגע נייעס, חזרט מען מיט די קינדער: 'מיר

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר אייך א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת פקודי שנת תשפ"ד לפרט קטן.

פארן שיעור האט דער ראש ישיבה שליט"א געזונגען דעם ניגון: **"אשריכם אשריכם, אשריכם, אויף ענק שטייט די וועלט, אויף ענק שטייט די וועלט, אויף ענק שטייט די וועלט"**.

א גוטן טאג, טייערע מחנכים.

איך וויל מען זאל געבן צו הערן דעם היינטיגן שיעור פאר אלע מחנכים פון אונזער מוסד און ספעציעל פאר די לערערנס פון בית פיגא; פון שטעטל, פון קרית יואל, פון וויליאמסבורג, פון ירושלים און פון טבריה; און מיט'ן אייבערשטנס הילף וועלן מיר בקרוב אויך עפענען א בית פיגא אין בני ברק, אזוי וועלן מיר צוביסלעך אנגרייטן דעם דור פאר משיח.

דאס גרויסקייט פון זיין א מלמד און א לערערין

מיר שטייען יעצט אין די טעג פאר די הייליגע יום טוב פורים. די הייליגע חכמים זאגן (מגילה ד): **"אמר רבי יהושע בן לוי, נשים חייבות במקרא מגילה"**, סתם אזוי זענען פרויען פטור פון א מצוה וואס האט צוטון מיט א צייט, אבער מיט די מצוה פון ליינען די מגילה זענען פרויען יא מחויב, **"שאף הו הוי באותו הנס"**, ווייל די פרויען האבן אויך צוגעהאלפן צו די נס; אזוי ווי מען זעט אז די נס פון פורים איז געשען דורך 'אסתר המלכה', די נס פון חנוכה איז געשען דורך 'יהודית', און בזכות די ערליכע פרויען זענען מיר געווארן אויסגעלייזט פון מצרים.

מ'ך יא' אָדער 'מען דאַרף מ'ך נישט'.

סתם אזוי קען מען טראַכטן: 'פאַרנואס פֿעלט אויס נאַכאַמאל און נאַכאַמאל איבערצוזאָגן פֿאַר אַ קינד גוטע ווערטער, "דו ביסט זייער גוט" און "דו ביסט זייער גוט", אײַך האב אים דאָ שוין געזאָגט אַ גוט וואָרט אַנפֿאַנג יאָר... אַבער אויב די לערערין אליין טראַכט אײַך יעדן טאָג צי 'מען דאַרף מ'ך יא' אָדער 'מען דאַרף מ'ך נישט', און זי האַפט יעדן טאָג 'הלואי זאל מיר איינער נאַכאַמאל איבערזאָגן אַז אײַך בין אַ גוטע לערערין', קען זי זיין די ריכטיגע מענטש צו געבן גוטע ווערטער פֿאַר די קינדער, ווייל געווענליך איז דער מענטש וואָס גייט אליינס אַריבער אַ צוּר - דער פּאַסיגסטער מענטש צו מחזק זיין אַ צווייטן וואָס האט דעם זעלבן פֿראַבלעם.

עס איז דא א תירוץ אויף די שלעכטע אויפפירונג

עס זענען געבען דא קינדער וואָס קומען פֿון צעבראַכענע שטיבער, זיי דרייען זיך אַ גאַנצן טאָג אַרום מיט שלעכטע מחשבות: 'מען דאַרף מ'ך יא', 'מען דאַרף מ'ך נישט'; מען קען זיך נישט פֿאַרשטעלן וואָס מען קען אויפטון מיט אַ מענטש'נס מַח מיט 'איין גוט וואָרט!'

דעם פֿאַראַנגעגעם שבת בין אײַך געווען אין שטעטל, איז אַ אינגערמאַן צוגעקומען צו מיר און ער האט זייער געוויינט, ער זאָגט מיר: "ראש ישיבה, אײַך דאַרף אַן עצה; וואָס זאל אײַך טון? מיין ווייב האט נישט ליב איינע פֿון די קינדער, זיי זענען אויף מעסער שטענע... און מיין ווייב איז אַפילו מודה אַז זי קען נישט לייַדן די קינד". אײַך טראַכט צו מיר: ווי אזוי קען זיין אַ מאַמע זאל נישט קענען לייַדן אַן אייגענע קינד? עס קען זיין אַז דאָס קינד האט די זעלבע נאַטור פֿון די מאַמע, דערפֿער איז שווער צו זען ווי מען שפּילט זיך אַפּ אינעם קינד... דער אינגערמאַן האט מיר געבעטן: "דער ראש ישיבה מוז מ'ך העלפֿן".

אײַך האב געזאָגט פֿאַר דעם אינגערמאַן: די ערשטע זאָך זאַלסטו אַנרוּפֿן די מנהלת איר דערציילן וואָס גייט פֿאַר אין שטוב, כּדי אויב דיין קינד וועט איבערדרייען אין פֿתּה זאל זי וויסן אַז עס איז דא אַ תּירוץ אויף דעם, די מנהלת זאל וויסן אַז ביי דעם קינד איז נישט די שטוב אַ געשמאַקע זאָך און די שולע אַ פֿלאַץ וואו מען 'דאַרף' גיין, נאַר

פֿאַרקערט, דאָס קינד ווערט גער'ודפֿט אינדערהיים, עס קומט דאָרט פֿאַר אַ מלחמה צווישן די מאַמע מיט'ן קינד.

גוטע ווערטער איז 'לעבן' פֿאַר אַ מענטש

מען קען זיך נישט פֿאַרשטעלן וואָס דאָס מיינט אַ גוט וואָרט.

אײַך פֿאַקום כּסדר בריוון פֿון די קינדער פֿון די מוסד, ווען אײַך זע אַ קינד שרייבט: "מיין טיטשער איז די בעסטע טיטשער, ווייל עס גייט נישט דורך אַ טאָג וואָס זי זאל מ'ך נישט געבן עפעס אַ גוט וואָרט אויף מ'ך", פֿריי אײַך זיך זייער, ווייל גוטע ווערטער איז זייער זייער וויכטיג.

ווען אײַך בין געווען אַ קינד האב אײַך געהערט פֿון מיין מאַמע אַ מעשה, אַז עס איז געווען אַ שטאַט וואָס האט געוואלט מאַכן אַן עקספּערמענט (אַ פֿאַרשוּנג) צו זען וואָס איז די וויכטיגסטע זאָך פֿאַר אַ קליין קינד; די שטאַט האט צוגענומען קינדער פֿון זייער מאַמע גלייך נאָכן געבוירן, מען האט זיי אַריינגעלייגט אין אַ פֿאַרמאַכטע פֿלאַץ אין אַ שפיטאַל, מען האט זיי געגעבן צו עסן און אַלע זייערע געברויכן אויטאמאטיש, און ביז אַ קורצע צייט זענען אַלע קינדער אויסגעשטאַרבן, ווייל עס האט זיי געפֿעלט דאָס וואַרעמקייט פֿון די מאַמע, זיי האָבן נישט פֿאַקומען די גוטע ווערטער און די גלעטן פֿון די מאַמע.

די מעשה פֿלעגט מיר זייער איבערנעמען אַלס קינד, אײַך פֿלעג זיך חלום'ען פֿון די מעשה, און אײַך קען דאָס נישט פֿאַרגעסן. עד היום ווייס אײַך נישט צי די מעשה איז אַמת, אָדער מיין מאַמע האט פֿשוט געוואלט אײַך זאל אויפֿעסן די נאַכטמאַל; אזוי ווי קלוגע עלטערן טוען מיט חכמה ווען זיי געבן צו עסן פֿאַר די קינדער, קינדער גלייכן דאָך נישט קיין פֿלייש, הייבט מען אַן צו דערציילן אַן אינטערעסאַנטע מעשה, דעם קינד'ס מַח זאל ווערן אַריינגעטון אין די מעשה, און פֿרעגן קשיות, ביז דערווייל לייגט מען אים אַריין דאָס עסן אין מויל.

צי די מעשה איז אַמת אָדער נישט - איז נישט קיין חילוק, אָבער דער דערהער איז זיכער אַמת, ווייל אַפילו אונז וואָס מיר זענען שוין גרויס דאַרפֿן אויף גוטע ווערטער. אָבער פֿאַר קליינע קינדער איז עס זייער וויכטיג, און נישט אַלע קינדער פֿאַקומען גוטע ווערטער אין שטוב, אויף דעם זענען מיר דא צו געבן ליבשאפט און

וואַרעמקייט פֿאַר אַלע קינדער.

איין זאך איז וויכטיג נאך די חתונה

אײַך וויל אַלע לערעריןס זאָלן וויסן, מען טיילט אויס ביכער פֿאַר די קינדער, מען לערנט רעכענען, שרייבן און אנדערע לימודים, מען זאל אָבער וויסן שטילערהייט אַז אַלעס איז 'טשאַדעלע באַדעלע'... עס איז נישט ווי ביי אינגלעך וואָס מען לערנט מיט זיי תּורה, מען לערנט חומש, משניות און גמרא; אין שולע לערנט מען בלויז כּדי אַנצופֿילן די צייט, און דאָס איז טאַקע אַ וויכטיגע זאָך, מען מוז אַנפֿילן דעם טאָג, מען דאַרף אָבער געדענקען וואָס איז די 'מטרה' פֿון די שולע, צו געבן זיכערקייט פֿאַר די קינדער, די קינדער זאָלן וויסן 'אײַך קען, אײַך בין און אײַך בין חשוב'.

עס מאַכט נישט אויס צי די קינדער קענען די לימודים, עס איז נישט מעלה און נישט מוריד, נאָך אַביסל וואַקסן די קינדער אויף, מען האט חתונה און מען גייט אויפֿציען אַ שטוב, דעמאָלט איז וויכטיג איין זאָך: זיכערקייט! די פֿרוי זאל האַלטן פֿון זיך, און וויסן אַז 'דער אייבערשטער האט מ'ך ליב'.

קינדער וואָס ברענגען נישט קיין טיפֿס

טייערע מלמדים און לערעריןס, עס קומט יעצט דער הייליגער יום טוב פורים, ווי נישט ווי וואָרט מען אויף 'משלוח מנות' און אויף טיפֿס (מתנה געלט) פֿון די עלטערן, מען דאַרף אָבער וויסן, מיר קענען נישט מאַכן קיין אויסנאַם צווישן די קינדער. אַז אַ קינד ברענגט נישט קיין טיפֿס, נישט קיין חילוק וואָס די סיבה זאל זיין, צי דער קינד האט עלטערן וואָס זענען פֿאַרנומען, אָדער דער קינד האט עלטערן וואָס טראַכטן נישט, אָדער דער קינד האט עלטערן וואָס האָבן נישט קיין געלט, דאַרף מען אויף געבן אַ שמייכל, אים אויסרימען, און אויסוועלן פֿאַר גבאי אָדער אנדערע מעכטיגע פּאַזיציעס.

אונדאָי דאַרף מען האָבן חכמה הטוב, און אונדאָי איז זייער שיין אַז אַ טאַטע מאַכט זיך וואָסנדיג, אָבער אויב איינער מאַכט זיך נישט וואָסנדיג, טאַר עס נישט אויסמאַכן פֿאַר די וואַרעמקייט און ליבשאפט צום קינד.

די הייליגע גמרא דערציילט (תענית כד) עס איז אַמאַל געווען אַ טרוקעניש - עס

מען דארף זיך אָנגרייטן די לימודים און די שיינע מעשיות וואס מען גייט לערנען מיט די קינדער. אויך דארף מען זיך קלאר אָנגרייטן וועלכע משל מען גייט ניצן צו מסביר זיין דאס לערנען אז עס זאל זיין אינטערעסאנט.

מען קען נישט אריינפאלן אין פתה הונגערדיג און מיד אזוי ווי מען איז אראפגעפאלן פון דאך און מען ווייסט אויך נישט פארנוואס בין איך היינט דא געקומען...

מען קומט נישט אין שולע ווייל מען זוכט ארויסצולויפן פון שטוב ווען אינדערהיים האט מען אסאך וועש און אין שולע איז גרינגער.

מען דארף אסאך תפלה טון, בעטן דעם אייבערשטן, אז אלעס זאל זיך אויסארבעטן אין פתה.

אז מען וועט ארבעטן מיט הארץ - וועט אונז דער אייבערשטער באצאלן.

דער אייבערשטער זאל העלפן, אין דעם זכות וואס מיר לערנען מיט אידישע קינדער, זאלן מיר מצליח מיט אונזערע אייגענע קינדער גרינגערהייט, אמן.

יעדן אויספרעגן אייניג: "ווי אזוי גייסטו זיך פארשטעלן?"

אויב א מלמד האט זיך פארהאנקערט מיט א טאטע און ער שפירט אז דאס גייט אויפן חשבון פון יענעמ'ס קינד, מוז ער עס מודיע זיין אין אפיס, ער מוז זיין אמת'דיג מיטן מנהל, זאג פארן מנהל: "איך האב עפעס אויף דעם קינד'ס טאטע און איך שפיר אז איך באעול זיין קינד."

אין שולע קען זיך עס אפער מאכן מער אפט ווייל מיר האבן דאך יונגע לערער'נס; אז א מאמע פארשעמט א לערערין, אדער שרייט אויף א לערערין: "דו קליינע... וואס ווייסטו פון דיין חיות צו זאגן", דארף מען אכטונג געבן, אויב מען איז אונגעווייטאגט אויף די מאמע און מען שפירט ווי מען גייט זיך נוקם זיין אינעם קינד, מוז מען עס איינמעלדן אין אפיס, זיין אמת'דיג מיט די מנהלת און זאגן: "איך שפיר אז איך באעול דעם קינד, ווייל איך בין אונגעווייטאגט אויף איר מאמע."

זיין אונגעגרייט פאר מען קומט צו די קינדער א מלמד און א לערערין דארף גיין שלאפן צייטליך.

האט נישט גערענגט פאר א לאנגע צייט, א פשוט'ער איד איז צוגעגאנגען צום עמוד בעטן פאר רעגן, גלייך ווען ער האט געזאגט די ווערטער: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" - האט אונגעפאנגען צו גיין א גאס רעגן, האט אים רב געפרעגט: "וואס איז דיין כח אז וואס דו בעטסט פונעם אייבערשטן ווערט מקוים?" האט ער געענטפערט: "איך לערן מיט אידישע קינדער, און איך מאך נישט קיין חילוק פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל לערנען מיט אים, אדער א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט".

א מלמד וואס פארהאנקערט זיך מיט א טאטע

מיר זענען דאך מענטשן און עס איז דא א נאטור אז מען האט ליב א קינד פון א טאטע וואס מען האט ליב, און מען האט נישט ליב א קינד פון א טאטע מיט וועם מען האט זיך פארהאנקערט; מען טאר אבער נישט באעולה'ען קיין קינדער, חס ושלום, מען טאר נישט אנוועקמאכן אדער אנוועקשטופן קינדער. אלע קינדער דארפן באקומען א גלעט, אלע קינדער דארפן באקומען א גוטע געפיל, א שמיכה'דיגע גוט מארגן, א שמיכה'דיגע גוט יום טוב, און מען דארף

בריוון פון הינון

פונעם ראש ישיבה שליט"א

איך בין דיר וויער דאנקבאר פארן אריינלייגן אזויפיל גוטס אין מינע קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פי תשא, י"ד אדר, פורים, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד מיין ליבער ... גרו יאיר

נעם אן די משלוח מנות וואס איך שיק דיר פון גרויס דאנקבארקייט פאר'ן זיין די מלמד פון אלע מינע קינדער. פאר'ן אריינלייגן אין זיי יראת שמים, נעגל וואסער, קריאת שמע של אריו"ל, קישן די מזוזה, שמירת עינים, תפלה בכח ובכונה, שמחת המצוות, ליב האבן צו זיין א איד, זיך עקלען פון גוים וכו' וכו'.

פורים איז אזוי הייליג, מען קען פועל'ן זוכה זיין צו (מגילה ט:): "עד דלא ידע בין ארור המן", מען זאל זיך עקלען פון המן, "לברוך מרדכי", און צוקומען צו וויסן אז מען

אויף דעם שיק איך דיר משלוח מנות, ווייל דו העלפט מיר אזוי געטריי. דו פילעוועסט אן די קינדער מיט אמונה, אמונת חכמים, קדושה וטהרה און גוטע מידות.

ליבער ברודער, היינט איז זייער א גרויסער טאג, מען קען פועל'ן זוכה זיין צו קומען אויף אזא הויכע דרגא - ליב האבן די תורה און די וועג פון די תורה, און זיך פארמיאוס'ן, פארעקלען - פון עבירות. דאס איז פשוט (מגילה ט:): "עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", מען וויל נאר זיין מיט מרדכי הצדיק.

נעם די חדר, דאס זאל זיין דאס וויכטיגסטע זאך, העכער אלע עבודות. זיי מחזק די טייערע מלמדים מיט די קינדער, און לאף זיך גוט אויס, ווייל באלד וועלן מיר ליגן אין פעלד ביים עק, און נאר דאס וועט אונז באשיצן.

... (קונטרס עצתו אמונה פרשת ויקהל פקודי תשפ"ג)

היינט וועל איך דיר אויסזאגן דעם סוד פונעם שטעטל

בעזרת ה' יתברך יום ג' פרשת פי תשא, י"ד אדר, פורים, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר איך שיק דיר משלוח מנות פון די טיפעניש פון מיין הארץ פאר'ן מיר העלפן אין שטעטל מיט די קינדער.

היינט פורים קען מען זיין מער אפן פון א גאנץ יאר, היינט וועל איך דיר אויסזאגן דעם סוד פונעם שטעטל, וואס איך וויל מיט'ן שטעטל. איך וויל וויל נישט מער נאר די איין זאך, אונזערע קינדער זאלן אויסנוואקסן געזונט בנפש מיט א שטארקע אמונה און מיט א געפיל, א ליבשאפט - צו אידישקייט. אויב קען איך דאס האבן האט מיר אלעס געלוינט, און אז נישט - דארפן מיר אנהויבן פון פריש דאס צו טון.

ווייסט נישט ווי גרויס און ווי גוט איז צו זיין א מ'רדכי הצדיק.

י'שר כח
תשובה:

...
(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויקהל פקודי תשפ"א)

אויב די עלטערן האבן נישט הכרת הטוב, זאל איך אפלאזן מלמדות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מלמד ביי די קלענסטע פתח, וואס זיי ווערן דריי יאר; ברוך השם איך לייג אריין די גאנצע הארץ און נשמה אין די קינדער, זיי געבן א געשמאק אין תורה, תפלה, ציצית, קאפל און פיאות.

די דרשות פונעם ראש ישיבה געבן מיר אזויפיל צו, און בפרט די חשיבות פון א מלמד, איך דאנק דעם אייבערשטן אז איך פיר זיך אזוי און די פיצלעך קינדער רעדן צום אייבערשטן און רעדן פון באשעפער.

איך ארבעט דא נישט וועגן געלט און נישט פאר די געהאלט, איך קען טון אנדערע זאכן פון וואס מען פארדינט פיל מער, נאר צו זען מיינע פירות פאר די אויגן.

אבער יעצט פורים ווען עס איז די איינציגסטע געלעגנהייט פון די עלטערן צו געבן די הכרת הטוב צום מלמד ביי די משלוח מנות, בין איך געווארן אזוי צעבראכן, זעענדיג ווי די עלטערן שעצן כמעט נישט, שיקן נארישע זאכן, מיט שוואכע פדיונות, אן א גוט ווארט, נאר גע'רשנט פון אנדערע.

אנדערע זאגן אז ביי א גרעסערע פתח באקומט מען מער, אדער אז עלטערן האבן נישט געלט, אדער מענטשן קענען נישט ארויסגעבן געפילן.

אויב אזוי טראכט איך צו פארלאזן דעם פלאץ צום נייעם זמן, כאטש וואס איך ווייס אז דער לאך וועט זיין גרויס, קיינער וועט נישט אריינלייגן אזויפיל אין די קינדער. נאר פאר די לעצטע החלטה האב איך געוואלט הערן פון אייך צי איך זאל עס טון.

תורה, יראת שמים און אמונה פשוטה אינעם אייבערשטן.

אז דו ביסט מצליח מיט די קינדער זאלסטו אנדאי ווייטער ממשיך זיין מיט די ארבעט; קלאפ ארויס די סארט מחשבות פון אפלאזן, דייך גאנץ לעבן זאלסטו בלייבן מלמד.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עין מגילה יג ע"ב; פרקי דרבי אליעזר פרק א) אז מ'רדכי הצדיק איז געווען פון די גרעסטע אין די סנהדרין; מיט דעם אלעם ווען עס איז געווען די גזירה פון המן איז ער געגאנגען צאמנעמען טויזנטער קינדער, ער האט מיט זיי געדאווענט און אזוי מבטל געווען די גזירה (אסתר וכה ט. ד); עס האט אים געפאסט, אפילו ער איז געווען אזוי גרויס, ער איז געווען פון די ראשי סנהדרין - צו נעמען קינדער, צוויי און צוואנציג טויזנט קינדער - לערנען מיט זיי און אזוי מבטל געווען די גזירה. דארפן מיר דאך זיכער דאס טון, בפרט ווער עס האט די כח און השפעה אויף קינדער, צו לערנען תורה מיט קינדער - און אזוי ברענגען די גאולה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...
(עצתו אמונה פרשת כי תשא תשפ"א)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב
צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך
פון דער ראש ישיבה שליט"א
אויף קול ברסלב
דרוקט: 2-4-2-1
- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועבנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב